ISSN 2409-9260 (Print) ISSN 2415-3869 (Online)
УДК: 336.71:338.124.4
DOI: https://doi.org/10.32680/2409-9260-2026-2-339-53-60

СТІЙКІСТЬ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ В УМОВАХ ПРИСКОРЕННЯ ФАЗ ЕКОНОМІЧНОГО ЦИКЛУ

Жаворонок А. В., кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри бізнесу, адміністрування та права, ЗВО «Університет трансформації майбутнього», м. Чернігів, Україна
e-mail: a.zhavoronok@chnu.edu.ua
ORCID: 0000-0001-9274-8240

Анотація. *Метою статті є оцінювання стійкості банківського сектору України в умовах прискорення фаз економічного циклу, визначення впливу ключових фінансових показників банків на фінансову стабільність. Для дослідження застосовано комплексний аналіз фінансових показників банків за стандартами Базеля ІІІ. Використано статистичні методи, порівняльний аналіз та оцінювання відносних коефіцієнтів. Аналіз показав високу адаптивність банківського сектору до економічних циклів, зміцнення ліквідності та капіталу, ефективне управління кредитними ризиками і підтримку фінансової стабільності в умовах зовнішніх шоків. Виявлено, що сучасні макропруденційні заходи та внутрішні механізми управління ризиками сприяють підвищенню стійкості банків навіть у періоди прискорених фаз економічного циклу.*
Ключові слова: *стійкість банківського сектору, економічний цикл, капітал банку, ліквідність, непрацюючі кредити, макропруденційна політика, ризик-менеджмент, адаптивність банків, зовнішні шоки.*

STABILITY OF THE BANKING SECTOR IN THE CONDITIONS OF ACCELERATION OF THE PHASES OF THE ECONOMIC CYCLE

Artur Zhavoronok, Ph.D. in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Business, Administration and Law, Higher Educational Institution "University of Future Transformation", Chernihiv, Ukraine
e-mail: a.zhavoronok@chnu.edu.ua
ORCID: 0000-0001-9274-8240

Abstract. *The article presents a comprehensive study of the resilience of the banking sector of Ukraine under conditions of accelerated phases of the economic cycle and increasing macroeconomic imbalances. It substantiates that the banking system is a key component of the country's financial stability, and its ability to adapt to external and internal shocks determines the effectiveness of macro-financial policies. The purpose of the article is to assess the resilience of Ukraine's banking sector in the context of cyclical economic fluctuations, to analyse the impact of key financial indicators of banks – capital, liquidity, credit portfolio quality, and profitability – on the level of financial stability, as well as to develop recommendations for strengthening sectoral resilience. To achieve this goal, a comprehensive approach to analysing banks' financial indicators was applied, including assessments of liquidity, asset structure, capitalisation levels, non-performing loan dynamics, and compliance with Basel III regulatory standards. Statistical methods, comparative analysis, and the calculation of relative ratios were used to identify stability trends. The results indicate a notable strengthening of the Ukrainian banking sector in recent years: an increase in liquidity ratios, improvements in capital structure, a reduction in the share of non-performing loans, and stable profitability even amid accelerated economic cycles. It was found that banks' adaptability to a turbulent economic environment is driven by a combination of effective internal risk-management mechanisms and the implementation of modern macroprudential tools. The findings also show that economic shocks exert a smaller negative impact on bank resilience compared to previous crisis periods, confirming the growing financial stability of the sector. The practical significance of the results lies in their applicability for improving bank management strategies, optimising risk-management systems, and developing anti-crisis regulatory models. The proposed approaches may contribute to enhancing the overall financial resilience of Ukraine's banking system in conditions of economic instability.*
Keywords: *banking sector resilience, economic cycle, bank capital, liquidity, non-performing loans, macroprudential policy, risk management, bank adaptability, external shocks.*

JEL Classification: G210; G280; E320; G010

Постановка проблеми. Проблема стійкості банківського сектору в умовах прискорення фаз економічного циклу набуває особливої актуальності через зростання волатильності фінансових ринків, посилення макроекономічних ризиків та часті економічні шоки. Нестабільність економічного середовища впливає на ліквідність, капіталізацію та якість кредитного портфеля банків, що, зі свого боку, загрожує фінансовій безпеці країни.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукової літератури та досліджень практиків показав, що питання стійкості банківського сектору в умовах прискорення фаз економічного циклу досліджувалося багатьма вітчизняними та зарубіжними науковцями. Зокрема, комплексний аналіз ефективності та фінансової стійкості провідних банків України провела Я. Гладищук [1], вплив макропруденційної політики на циклічну волатильність та стійкість банківського сектору дослідили С. Білолов та Е. П. Девіс (S. Bilolov & E. P. Davis) [2]. Питання ефективності, конкурентоспроможності та загальної стійкості банків розглянуті Сільвія (Sylvia) та ін. [3], а досвід Національного банку України у

забезпеченні стабільності фінансової системи – М. Балицькою та А. Ткаченко [4]. Особливу увагу до впливу кризових та екзогенних факторів на фінансову стійкість банків приділено Д. Шкуропадською [5], М. Федишиним та ін. [6], Г. Карчевою [7]. У дослідженнях також розглядаються додаткові аспекти стійкості: вплив кліматичних ризиків на фінансову стабільність банків (О. Щербакова) [8], балансування інновацій та стабільності у банківському секторі (А. Даниленко, Д. Красовицький (A. Danylenko & D. Krasovytskyi)) [9], а також оцінювання впливу країнового ризику на загальну стійкість фінансових установ (А.-М. Борес (A.-M. Bores)) [10]. Отже, сучасна наукова література підкреслює багатовимірність проблеми стійкості банківського сектору.

Відокремлення невирішених раніше частини загальної проблеми. Багатовимірність проблеми стійкості банківського сектору зумовлює потребу в системному дослідженні механізмів його адаптації до швидких циклічних змін, оцінюванні його стійкості та розробці рекомендацій щодо підвищення стабільності фінансової системи.

Метою дослідження є комплексне оцінювання рівня стійкості банківського сектору України в умовах прискорення фаз економічного циклу, аналіз ключових фінансових індикаторів, визначення взаємозв'язку між капіталізацією, ліквідністю, якістю кредитного портфеля та прибутковістю банків.

Основний матеріал. Сучасна економіка характеризується прискоренням та частішими коливаннями економічного циклу. Глобалізація, цифровізація, геополітичні зміни та технологічні зрушення спричиняють швидкі переходи між фазами піднесення, піку, спаду та кризи. У цих умовах здатність банківського сектору підтримувати стабільність є ключовою передумовою сталого розвитку економічної системи. Стійкість банків визначає здатність фінансових установ виконувати зобов'язання, забезпечувати доступність кредитування та підтримувати ліквідність незалежно від зовнішніх шоків.

Національний банк України широко використовує стрес-тестування для оцінювання стійкості банків за різними макроекономічними сценаріями, включно з базовими та несприятливими умовами [11]. Це дозволяє визначити, наскільки банки здатні витримати низку негативних шоків у майбутньому. Тобто результати стрес-тестів та нормативи капіталу, потрібні для проходження таких тестів, є ключовими показниками фінансової стійкості.

Я. Гладищук підкреслює, що показники рентабельності активів (ROA) та рентабельності власного капіталу (ROE) є важливими для оцінювання стабільності банків, оскільки показують здатність банку ефективно використовувати ресурси та зберігати прибуток навіть в умовах нестабільності [1]. Отже, ROA і ROE використовуються не лише для оцінювання прибутковості, а й для загального оцінювання стійкості фінансового стану банку.

В. Омеленчук пропонує інтегральний індекс стабільності, який об'єднує кілька фінансових показників (достатність капіталу, нормативи ліквідності, структура активів і пасивів тощо) і застосовує логістичну регресію для передбачення можливих стресових періодів [12]. Тобто, крім традиційних показників, у сучасних дослідженнях використовують комплексні інтегральні індекси для раннього виявлення ризиків.

Аналіз сучасних наукових досліджень свідчить про зростаючу увагу вчених до проблеми забезпечення стійкості банківського сектору в умовах прискорення фаз економічного циклу та посилення фінансової волатильності.

С. Білолов, Е. П. Девіс (S. Bilolov & E. P. Davis) [2] та В. Коваленко, С. Азаренков (V. Kovalenko, S. Azarenkov) [14] підкреслюють, що макропруденційні інструменти (капітальні вимоги, показники LTV/DSTI тощо) можуть пом'якшувати циклічні ризики у банківському секторі, зменшувати надмірне кредитне зростання у періоди буму та підвищувати стійкість банків при спадах економіки.

Сільвія (Sylvia) та ін. стверджують, що стійкість банківського сектору є критичною для подолання періодичних ризиків і циклічних коливань фінансового середовища та зазначають, що сучасні дослідження приділяють увагу стратегіям управління ризиками, регуляторному тиску та технологічним змінам [3].

М. Балицька та А. Ткаченко аналізують, як макропруденційна регуляторна політика сприяє адаптації банків до сучасних економічних ризиків (зокрема циклічних потрясінь). Автори підкреслюють, що стійкість банківського сектору – це не лише капітальні буфери, а й механізми раннього реагування на ризики, спричинені економічною волатильністю [4].

Для оцінювання стійкості банківського сектору важливо проаналізувати структуру його активів, зокрема частку найбільш ліквідних ресурсів – готівкових коштів, депозитів та боргових цінних паперів. Саме ці активи банки можуть швидко перетворити на гроші для виконання зобов'язань перед вкладниками, що робить їх ключовими індикаторами

стійкості. Натомість надмірно висока частка наданих кредитів при обмеженому обсязі власних і залучених ресурсів сигналізує про підвищені ризики. Наведені дані показують, як змінювалися ці показники протягом 2018–2025 років у контексті прискорення економічних циклів та зростання волатильності фінансового середовища (рис. 1).

Рис. 1. Динаміка структури активів та ліквідності банківського сектору, %

Джерело: складено автором на основі [13]

Відношення готівкових коштів і боргових цінних паперів до загальних активів постійно зростає, досягаючи 90,1% у 2025 році, порівнюючи з 83,1% у 2018 році, тобто, банки системно нарощують частку найбільш ліквідних активів, які можна швидко перетворити на гроші. Це також узгоджується з економічною логікою: під час прискорення економічних циклів, коли підйоми та спади відбуваються частіше, банки обирають консервативніші моделі управління активами; у періоди нестабільності банки збільшують вкладення у державні боргові цінні папери, які вважаються безпечними. До 2025 року частка ліквідних активів досягає максимального рівня, що вказує на зростання обережності банківської системи.

Частка готівкових коштів у загальних активах зросла з 10,6% у 2018 році до 36,6% у 2025 році. Такий стрибок пояснюється посиленням макроекономічної нестабільності; потребою мати швидко доступні ресурси для розрахунків; зниженням кредитної активності в умовах невизначеності. Підвищення частки готівки ознака того, що банки готуються до можливих кризових фаз економічного циклу, коли необхідно забезпечити швидке виконання зобов'язань перед клієнтами.

Відношення наданих кредитів до активів падає з 5,9% у 2018 році до 1,2% у 2025 році, що відповідає загальному тренду: за умов економічної турбулентності банки обмежують кредитування, щоб не підвищувати ризик неповернення позик; відбувається переорієнтація з активного кредитування на нагромадження ліквідних активів; такий підхід зміцнює стійкість банків у короткостроковому періоді, але може обмежувати економічне зростання.

У контексті циклічності функціонування економіки це означає, що банківський сектор знаходиться у фазі захисного реагування на зовнішні шоки.

Отже, частка ліквідних активів помітно зросла, що демонструє підвищення стійкості банків у відповідь на прискорення економічних циклів. Готівкові кошти стали базовим інструментом забезпечення ліквідності, досягнувши історичного максимуму у 2025 р. Кредитна активність знижується, що свідчить про консервативну позицію банків у періоди підвищених ризиків. Структура активів загалом вказує на усвідомлену адаптацію банків до умов частіших і глибших економічних коливань.

Стійкість банківського сектору значною мірою залежить не лише від структури активів, а й від достатності та динаміки власного капіталу й пасивів. Акціонерний капітал є основою для покриття ризиків, забезпечує фінансову незалежність банку та визначає його здатність витримувати кризові фази економічного циклу. Зростання капіталу відображає розвиток банку, розширення його діяльності та готовність власників підтримувати установу. Натомість скорочення капіталу сигналізує про тимчасові труднощі або про суттєві структурні проблеми, залежно від масштабу та контексту. Динаміка пасивів, зі свого боку, показує здатність банків залучати ресурси та реагувати на зміни в економіці (рис. 2).

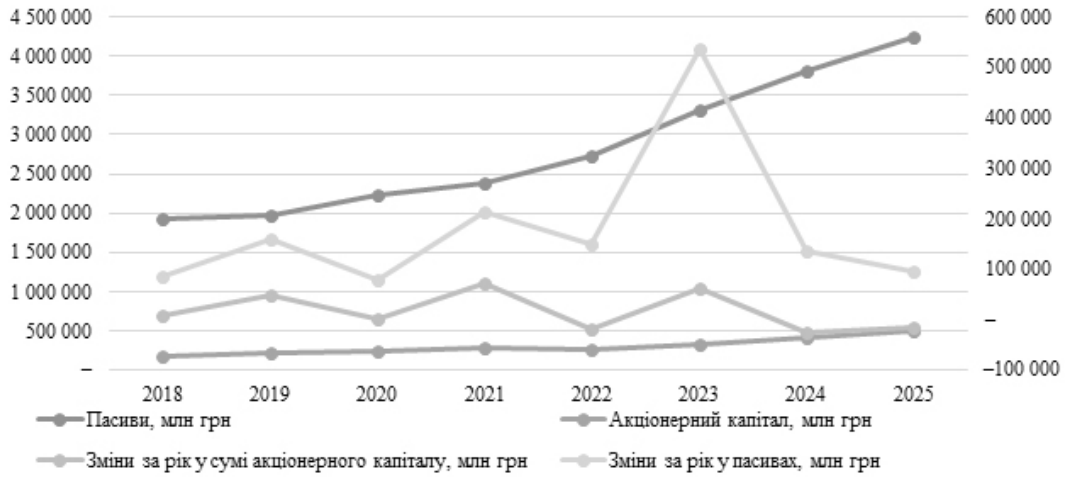

Рис. 2. Динаміка пасивів та акціонерного капіталу банківського сектору України, млн. грн.

Джерело: складено автором на основі [13]

У період 2018–2025 рр. сума пасивів збільшується з 1922896 млн. грн. до 4245185 млн. грн., що свідчить про зростання обсягів залучених ресурсів та розширення банківської діяльності. Особливо значні прирости спостерігаються у 2019 році: +159692 млн. грн. – період економічного пожвавлення; у 2021 році: +214038 млн. грн. – післякризове відновлення економіки; у 2023 році: рекордний приріст +535505 млн. грн. – реакція на підвищений попит на банківські послуги та зміцнення довіри до банківської системи. Зростання пасивів у фазах підйому економічного циклу підтверджує, що банки активно збільшують масштаб операцій, реагуючи на сприятливі макроекономічні умови.

Акціонерний капітал банківського сектору загалом збільшився з 179363 млн. грн. у 2018 році до 503844 млн. грн. у 2025 році. Це свідчить про поступове зміцнення фінансової бази сектору. Найпотужніші прирости капіталу відбулася у 2019 році (+47154 млн. грн.) та 2021 році (+71791 млн. грн.). Ці періоди можна пов'язати з фазами піднесення та переходом економіки від спаду до зростання. Банки збільшували капітал, готуючись до зростання обсягів операцій. 2023 рік також вирізняється великим зростанням капіталу: +60557 млн. грн. – що узгоджується з різким збільшенням пасивів того ж року. Однак у 2022 році капітал зменшується на –18952 млн. грн., що виглядає як наслідок економічних шоків та підвищених ризиків у цій фазі економічного циклу, а 2024 та 2025 роки також демонструють помірне зниження: –26002 млн. грн. та –15102 млн. грн. відповідно. Однак такі скорочення є помірними, тому їх слід розглядати як адаптацію до нестабільності, а не як критичне погіршення стійкості.

Тобто більшість років демонструють зміцнення капітальної бази, що є ознакою високої стійкості банківського сектору. Прирости капіталу у 2019, 2021 та 2023 роках особливо добре корелюють із фазами економічного зростання – банки готувалися до розширення діяльності. Негативні зміни 2022, 2024 і 2025 років відображають вплив циклічних кризових явищ – у такі періоди банки частково скорочують капітал, але роблять це контрольовано, без різких спадів. Загалом динаміка капіталу підтверджує адаптивність банківського сектору до прискорених економічних циклів, у періоди підйому капітал нарощується, у періоди спаду – коригується.

Отже, пасиви та акціонерний капітал стабільно зростають протягом 2018–2025 років, що вказує на розширення масштабів банківської діяльності. Зміни капіталу узгоджуються з економічними циклами: у фази зростання банки активно збільшують капітал, у періоди турбулентності – зменшують. Негативні зміни капіталу у 2022, 2024, 2025 рр. є помірними та не свідчать про втрату стійкості, а радше про адаптацію до зовнішніх шоків. Загалом банківський сектор демонструє зростаючу стійкість, зокрема завдяки поступовому збільшенню власного капіталу та здатності банків підтримувати залучення пасивів навіть у складні роки.

Основні індикатори фінансової стійкості банківського сектору України за 2019 – 3 квартал 2025 рр. дозволяють комплексно оцінити здатність банківської системи протистояти шокам економічного циклу, що забезпечує можливість глибшого аналізу структурних змін,

зокрема впливу динаміки активів, капіталу, сукупного ризику й непрацюючих кредитів на стабільність фінансової системи (табл. 1).

Таблиця 1

Динаміка ключових індикаторів фінансової стійкості банківського сектору України, %

Індикатори фінансової стійкості банківського сектору	2019 рік	2020 рік	2021 рік	2022 рік	2023 рік	2024 рік	III квартал 2025 р.
Капітал 1 рівня до зважених за ризиком активів	13,50	15,67	11,99	13,12	12,24	16,92	15,15
Співвідношення капіталу 1 рівня до активів (коефіцієнт левериджу)	5,21	5,88	5,98	5,18	4,54	6,94	7,17
Непрацюючі кредити без урахування резервів до капіталу	33,78	25,34	13,76	34,42	26,79	22,13	19,01
Непрацюючі кредити до сукупних валових кредитів	48,36	41,00	30,02	38,12	37,35	30,29	25,04
Норма прибутку на активи	4,70	2,77	4,46	1,48	6,08	5,90	5,79
Чиста відкрита позиція в іноземній валюті до капіталу	47,44	32,85	30,67	45,60	39,93	4,72	4,28

Джерело: складено автором на основі [13]

Фінансові індикатори банківського сектору за 2019 – 3 квартал 2025 рр. демонструють чітку залежність від економічної циклічності і дозволяють оцінити стійкість системи в умовах як шоків, так і фаз відновлення. Показник співвідношення капіталу 1 рівня до зважених за ризиком активів залишається на рівні, що істотно перевищує мінімальні вимоги Базеля III. Проте його коливання в межах від 11,99% до 16,92% відображають вплив як змін у структурі активів, так і загального рівня ризику в економіці. Зниження у 2021 році зумовлено різким збільшенням ризикових активів, що є типовим у фазі економічного пожвавлення, коли банківський сектор активізує кредитування. Натомість суттєве зростання у 2024 році свідчить про накопичення капіталу як буфера на випадок підвищеної невизначеності та ризиків.

Подібну динаміку відображає і коефіцієнт левериджу. Поступове зростання з 5,21% у 2019 році до 7,17% у 2025 році демонструє покращення якості капіталу та прагнення банків підсилити свою платоспроможність. Тимчасове зниження у 2023 році є наслідком стрімкого збільшення обсягу активів – закономірного явища в період розширення ринку, коли темпи приросту капіталу можуть тимчасово відставати від темпів зростання активів.

Кредитний ризик як один із найважливіших компонентів фінансової стійкості проявляється через показники непрацюючих кредитів. Частка NPL у сукупних валових кредитах демонструє поступове і системне зменшення – від 48,36% у 2019 році до 25,04% у 2025 році. Незначний стрибок у 2022 році свідчить про вплив кризових явищ на економіку, проте подальше зниження вказує на покращення платіжної дисципліни і ефективну роботу банків з проблемними активами. Показник співвідношення непрацюючих кредитів до капіталу підтверджує ці тенденції, після піку у 2022 році (34,42%) зменшується до 19,01% у 2025 році, що свідчить про зростання здатності банківського сектору покривати потенційні втрати власними ресурсами.

Прибутковість активів, що є важливим критерієм здатності банків генерувати внутрішні джерела капіталу, також відображає циклічні процеси. Зниження рентабельності у 2020 та 2022 роках відповідає періодам зовнішніх шоків, тоді як різке зростання до понад 6% у 2023 – 2025 роках демонструє відновлення ділової активності, зростання процентних доходів і загальне зміцнення сектору. Зростання чистого прибутку створює додаткові можливості для нарощування капіталу та компенсації ризиків.

Істотне покращення спостерігається і у динаміці валютних ризиків. Чиста відкрита валютна позиція щодо капіталу скорочується майже вдесятеро – з 47,44% у 2019 році до лише 4,28% у 2025 році, що свідчить про зменшення спекулятивних операцій, ліпшу хеджованість та посилення стабільності банків у контексті валютних коливань, яке є критично важливим у нестабільні економічні періоди.

Сукупний ризик за Базелем ІІІ зростає протягом всього періоду, що є природним у контексті розширення банківської діяльності та збільшення активів. Однак паралельне збільшення регулятивного капіталу забезпечує збереження стабільного співвідношення ризику й капіталу, що свідчить про дотримання банками вимог щодо ризик-орієнтованого управління та підтверджує здатність банківської системи залишатися стійкою навіть в умовах інтенсивного нарощування обсягів операцій.

Отже, банківський сектор демонструє стійку здатність адаптуватися до різних фаз економічного циклу. У періоди економічних шоків відбувається тимчасове погіршення окремих показників, проте подальші роки характеризуються їх відновленням і зміцненням. Зростання капіталізації, покращення якості кредитного портфеля, зниження валютних ризиків і стабільне зростання прибутковості вказують на зміцнення фундаментальної надійності банківської системи та її здатність протистояти зовнішнім і внутрішнім викликам.

Висновки. Загальні результати проведеного дослідження свідчать, що стійкість банківського сектору формується під впливом комплексної взаємодії внутрішніх фінансових параметрів та зовнішнього макроекономічного середовища. Аналіз динаміки активів, пасивів, капіталізації, ризикових показників та прибутковості доводить, що банківська система зберігає здатність адаптуватися до структурних змін економіки, демонструючи загальну тенденцію до зміцнення. Показники ліквідності та якості активів за досліджуваний період свідчать про поступове зростання частки найбільш ліквідних елементів – готівкових коштів і державних цінних паперів. Динаміка капіталу та пасивів також підтверджує здатність банківського сектору до самостійного відновлення. Показники фінансової стійкості відповідно до вимог Базеля ІІІ підтверджують мінімізацію системних ризиків. Капітал 1 рівня, коефіцієнт левериджу та регулятивний капітал залишаються значно вище нормативних вимог, що є ознакою надійності сектору. Прибутковість банків демонструє циклічний характер, реагуючи на фази економічного спаду та піднесення.

Отже, банківський сектор демонструє високий рівень адаптивності та стійкості до прискорених циклічних коливань економіки. Банки формують достатні запаси ліквідності, підтримують адекватний рівень капіталізації, знижують обсяги проблемних активів та ефективно керують ризиками. Незважаючи на періодичні коливання окремих показників, загальна траєкторія розвитку свідчить про зміцнення фундаментальної стабільності банківської системи, що дає підстави стверджувати, що у разі подальшого прискорення фаз економічного циклу банки мають достатній потенціал для забезпечення стабільності фінансової системи та підтримки економічного розвитку країни.

Перспективи подальших досліджень полягають у поглибленому аналізі впливу нових макроекономічних шоків та геополітичних ризиків на стійкість банківського сектору, а також у вивченні ролі цифровізації, фінтех-інновацій і регуляторних змін у посиленні адаптивності банків до прискорених циклічних коливань.

Список літератури

1. Гладищук Я. А. Комплексний аналіз ефективності та фінансової стійкості кращих банків України. *Економіка, управління та адміністрування.* 2025. №3(113). С. 99-110 DOI: https://doi.org/10.26642/ema-2025-3(113)-99-110

2. Bilolov S., Davis E. P. Macroprudential policy, cyclical volatility and banking sector resilience. Working Paper. 2024. № 2425. URL: https://www.brunel.ac.uk/economics-finance-and-accounting/research/pdf/2425-Dec-PD-Bilolov-Davis-WP3.pdf (дата звернення 18.12.2025).

3. Sylvia, Maarif M.S., Hermadi I., Asikin Z. Efficiency, Competitiveness And Resilience Of Banking: A Systematic Literature Review. *Jurnal Reviu Akuntansi Dan Keuangan*. 2024. №. 14(4). P. 933-955. DOI: https://doi.org/ 10.22219/jrak.v14i4.36352

4. Балицька М., Ткаченко А. Досвід Національного банку України у забезпеченні стійкості банківської системи в умовах сучасних викликів. *Економіка та суспільство*. 2025. № 72. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-72-132

5. Шкуропадська Д. Стійкість банківського сектору України в умовах COVID-19. *Молодий вчений*. 2021. № 5 (93). С. 152-158. DOI: https://doi.org/10.32839/2304-5809/2021-5-93-29

6. Федишин М. П., Жаворонок А. В., Ковальчук Н. О. Аналітична оцінка фінансової стійкості та стабільності банківської системи України на основі індикаторів. *Проблеми системного підходу в економіці*. 2019. № 6 (74). С. 83–88. DOI: https://doi.org/10.32782/2520-2200/2019-6-59

7. Карчева Г. Т. Фінансовий стан банків України в умовах загрози світової фінансово-економічної кризи. *Ефективна економіка.* 2020. № 3. С. 1-9. DOI: https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.3.9
8. Щербакова О. Світове кліматичне фінансування. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice.* 2025. № 2(61). P. 320–336. DOI: https://doi.org/10.55643/fcaptp.2.61.2025.4725
9. Danylenko A., Krasovytskyi D. Role of central banks in climate risk analysis and management. *Finance of Ukraine.* 2025. № 3. P. 25-44. DOI: https://doi.org/10.33763/finukr2025.03.025
10. Bores A.-M. Challenges For Banks In 2025: Balancing Innovation And Stability. *Faculty of Economics and Business Administration.* 2025. Vol. 13(1). P. 146-153. DOI: https://doi.org/10.4316/EJAFB.2025.13115
11. Концепція оцінки стійкості банків у 2025 році. URL: https:// bank.gov.ua/ua/news/all/kontseptsiya-otsinki-stiykosti-bankiv-u-2025-rotsi (дата звернення 18.12.2025).
12. Омеленчук В. Прогнозування стабільності банківського сектору. *Scientia fructuosa*. 2024. № 158. С. 17–30. DOI: https://doi.org/10.31617/ 1.2024(158)02
13. Статистика. Національний банк України. URL: https://bank.gov.ua/ua/statistic (дата звернення 18.12.2025).
14. Kovalenko V., Azarenkov S. Financial security of banks and their sensitivity to accelerating economic cyclicality. *Smart Economy, Entrepreneurship and Security*. 2025. Vol. 3(2). P. 15–25. DOI: https://doi.org/10.60022/sis.3.(02).2

References

1. Hladyshchuk, Ya. A. (2025). Comprehensive analysis of efficiency and financial resilience of leading banks in Ukraine. *Ekonomika, upravlinnia ta administruvannia,* 3(113), 99–110. DOI: https://doi.org/10.26642/ema-2025-3(113)-99-110 [In Ukrainian].
2. Bilolov, S., & Davis, E. P. (2024). Macroprudential policy, cyclical volatility and banking sector resilience. Working Paper, No. 2425. Retrieved from https://www.brunel.ac.uk/economics-finance-and-accounting/research/pdf/2425-Dec-PD-Bilolov-Davis-WP3.pdf (accessed December 18, 2025).
3. Sylvia, Maarif, M. S., Hermadi, I., & Asikin, Z. (2024). Efficiency, competitiveness and resilience of banking: A systematic literature review. *Jurnal Reviu Akuntansi Dan Keuangan*, 14(4), 933–955. DOI: https://doi.org/10.22219/ jrak.v14i4.36352
4. Balytska, M., & Tkachenko, A. (2025). Experience of the National Bank of Ukraine in ensuring the resilience of the banking system under current challenges. *Ekonomika ta suspilstvo,* 72. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-72-132 [In Ukrainian].
5. Shkuropadska, D. (2021). Banking sector resilience in Ukraine under COVID-19. *Molodyi vchenyi*, 5(93), 152–158. DOI: https://doi.org/10.32839/2304-5809/2021-5-93-29 [In Ukrainian].
6. Fedishyn, M. P., Zhavoronok, A. V., & Kovalchuk, N. O. (2019). Analytical assessment of financial resilience and stability of the banking system of Ukraine based on indicators. *Problemy systemnoho pidkhodu v ekonomitsi,* 6(74), 83–88. DOI: https://doi.org/10.32782/2520-2200/2019-6-59 [In Ukrainian].
7. Karcheva, H. T. (2020). Financial condition of banks in Ukraine under the threat of a global financial-economic crisis. *Efektyvna ekonomika*, 3, 1–9. DOI: https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.3.9 [In Ukrainian].
8. Shcherbakova, O. (2025). Global climate finance. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice,* 2(61), 320–336. DOI: https://doi.org/10.55643/fcaptp.2.61.2025.4725 [In Ukrainian].
9. Danylenko, A., & Krasovytskyi, D. (2025). Role of central banks in climate risk analysis and management. *Finance of Ukraine*, 3, 25–44. DOI: https://doi.org/10.33763/finukr2025.03.025 [In Ukrainian].
10. Bores, A.-M. (2025). Challenges for banks in 2025: Balancing innovation and stability. *Faculty of Economics and Business Administration*, 13(1), 146–153. DOI: https://doi.org/10.4316/EJAFB.2025.13115
11. National Bank of Ukraine. (2025). Concept of assessment of bank resilience in 2025. Retrieved from https://bank.gov.ua/ua/news/all/kontseptsiya-otsinki-stiykosti-bankiv-u-2025-rotsi (accessed January 18, 2026) [In Ukrainian].
12. Omelenchuk, V. (2024). Forecasting the stability of the banking sector. *Scientia Fructuosa*, 158, 17–30. DOI: https://doi.org/10.31617/1.2024(158)02 [In Ukrainian].

13. National Bank of Ukraine. (2026). Statistics. Retrieved from https://bank.gov.ua/ua/statistic (accessed December 18, 2026) [In Ukrainian].
14. Kovalenko, V., & Azarenkov, S. (2025). Financial security of banks and their sensitivity to accelerating economic cyclicality. *Smart Economy, Entrepreneurship and Security*, 3(2), 15–25. DOI: https://doi.org/10.60022/sis.3.(02).2

Стаття надійшла до редакції 19.12.2025
Прийнята до публікації 23.02.2026
Опубліковано онлайн 27.03.2026